

Arrest

nr. 222 053 van 28 mei 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 4 februari 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 30 januari 2019 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering en tot het opleggen van een inreisverbod (bijlagen 13septies en 13sexies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het arrest van 5 februari 2019 met nummer 216 391 waarbij de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Gezien de vraag tot voortzetting van de procedure ingediend op 13 februari 2019.

Gelet op de beschikking van 4 april 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 april 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. D'HAENENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Artikel 41 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen voorziet dat in de situatie dat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing niet is bevolen en de verzoekende partij tijdig de voortzetting van de procedure heeft gevraagd, zoals in casu, de procedure verder verloopt overeenkomstig de artikelen 39/73 tot en met 39/75 en 39/81 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het

grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesesemorie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.”

De verzoekende partij werd bij aangetekend schrijven van 21 februari 2019 door de griffie van de Raad de vraag gesteld of zij een synthesesemorie wenst neer te leggen. Er dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij binnen de in voormelde bepaling voorziene termijn van 8 dagen, de griffie van de Raad niet in kennis heeft gesteld of zij al dan niet een synthesesemorie wenst neer te leggen.

In zijn arrest van 17 juli 2014 met nummer 110/2014 oordeelde het Grondwettelijk Hof dat voormelde termijn van 8 dagen – waarbinnen de griffie in kennis dient te worden gesteld of een synthesesemorie zal worden ingediend – *“geen afbreuk [doet] aan het daadwerkelijke karakter van dat annulatieberoep dat door een vreemdeling bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is ingesteld”*. De vreemdeling is er immers *“niet (...) toe gehouden zijn synthesesemorie binnen de termijn van acht dagen op te stellen. Binnen die termijn dient hij, op basis van de inzage in dat dossier en op basis van het onderzoek van de eventuele nota met opmerkingen waarvan hij vóór die inzage een afschrift heeft gekregen, enkel te beslissen of er aanleiding bestaat te repliceren op de tegenpartij. Zoals in B.8.2.4 in herinnering is gebracht, beschikt de auteur van het annulatieberoep, voor het opmaken en het versturen van die repliek in de vorm van een synthesesemorie, over zeven extra dagen.”* (GwH 17 juli 2014, nr. 110/2014).

Ter terechtzitting hieromtrent gehoord, betwist noch weerlegt de verzoekende partij dat zij haar intentie aangaande de synthesesemorie niet kenbaar heeft gemaakt. Zij stelt zich in deze naar de wijsheid van de Raad te gedragen.

Met toepassing van artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet stelt de Raad het ontbreken van het vereiste belang vast.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend negentien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS